

Sygnatura akt IVP 127/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Nowej Soli, IV Wydział Pracy w składzie:

Przewodniczący: Wiceprezes SR Andrzej Bogucki

Protokolant: kier. sekr. Małgorzata Repuła

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015r. w Nowej Soli

sprawy z powództwa R. Ż.

przeciwko Zespołowi Szkół w O.

o uchylenie kary porządkowej

powództwo oddała.

IV P 127/15

UZASADNIENIE

Powódka R. Ż. domagała się w pozwie uchylenia kary porządkowej nagany udzielonej powódce w dniu 22.04.2015r. przez pozwanego Zespół Szkół w O.. Uzasadniając powództwo podała, że kara została udzielona w oparciu o nieistniejącą przyczynę, z naruszeniem terminów z art. 109 § 1 k. p. i bez uprzedniego wysłuchania pracownika, a utrzymanie w mocy zastosowanej kary nastąpiło z naruszeniem zasad konsultacji z art. 112 § 1 k p. (k. 2-3).

W odpowiedzi na pozew pozwanego Zespół Szkół w O. wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany zarzucił, że wymierzenie powódce kary porządkowej nastąpiło z uwagi na nierealizowanie przez powódkę w roku szkolnym 2014/2015 swoich obowiązków w jednej z placówek organizacyjnych pozwanego, to jest w filialnej szkole podstawowej w B.. Wiedzę o powyższym przewinieniu powódki pozwany powziął ze skargi rodziców, która wpłynęła do pozwanego w dniu 10.04.2015r. Pozwany przed ukaraniem usiłował wysłuchać powódkę, ale powódka nie skorzystała z możliwości złożenia wyjaśnień (k.21).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Powódka R. Ż. od dnia 1.09.1999r. była zatrudniona w pozwanym Zespole Szkół w O. na stanowisku pedagoga szkolnego. W dniu 5.10.2000r. uzyskała stopień awansu zawodowego nauczyciela kontraktowego, w dniu 24.08.2001r. stopień nauczyciela mianowanego, a w dniu 11.12.2007r. stopień nauczyciela dyplomowanego. Początkowo wykonywała swoje obowiązki służbowe wspólnie z drugim pedagogiem – Z. K., a po jego przejściu na emeryturę – jednoosobowo. Od dnia 1.09.2012r. na stanowisku pedagoga szkolnego, obok powódki, została zatrudniona K. W. (1) (dowód: dokumenty w aktach osobowych powódki, zeznania powódki w char. strony k. 45,63-64,82,93-96).

W skład pozwanego wchodzi kilka jednostek organizacyjnych. Oprócz szkoły podstawowej i gimnazjum w O. dodatkowo oddziały przedszkolne w B., Ł. i M.. Do dnia 31.08.2015r. w B. funkcjonowała jeszcze filialna szkoła podstawowa. W związku z rozpoczęciem pracy na stanowisku pedagoga szkolnego przez K. W. Dyrektor pozwanego na początku roku szkolnego 2012/2013 wezwał do swojego gabinetu obie panie pedagog i w formie ustnej dokonał podziału pomiędzy powódkę i K. W. jednostek organizacyjnych Szkoły do sprawowania opieki pedagogicznej. Powódce

przyznał gimnazjum w O. i piąte oraz szóste klasy szkoły podstawowej w O., natomiast K. W. pozostałe jednostki, to jest filialną szkołę podstawową w B. i wszystkie filialne oddziały przedszkolne. Realizacja powyższego przydziału obowiązków w praktyce nastęrczała problemy wynikające z faktu iż K. W. nie posiadała wówczas prawa jazdy i nie mogła dojeżdżać do jednostek filialnych samochodem osobowym. W związku z wynikłymi w roku szkolnym 2012/2013 problemami Dyrektor pozwanego na początku roku szkolnego 2013/2014 zmienił przydział placówek w ten sposób, że K. W. przydzielił szkołę podstawową w O., a powódce gimnazjum w O. i wszystkie jednostki filialne. Ponieważ taki przydział zdał egzamin w praktyce, na początku roku szkolnego 2014/2015 Dyrektor pozwanego ustnie powiadomił powódkę i K. W., że przydział jednostek do sprawowania opieki pedagogicznej pozostaje bez zmian (dowód: zeznania świadka K. W. k.81-82, zeznania w char. strony dyr. pozwanego W. K. k. 63, 94-96).

O tym jakie jednostki organizacyjne zostały przyznane poszczególnym pedagogom do sprawowania opieki pedagogicznej Dyrektor pozwanego corocznie informował nauczycieli na radach pedagogicznych na początku każdego roku szkolnego. Uczynił to także na radzie pedagogicznej poprzedzającej rozpoczęcie roku szkolnego 2014/2015. Powódka w tej radzie nie uczestniczyła (dowód: zeznania świadków: A. M. k. 93-94, E. P. k. 94, H. W. k. 95, A. R. k. 94 i D. P. k. 94-95, zeznania w char. strony dyr. pozwanego W. K. k. 63, 94-96).

Dyrektor pozwanego ustalił ponadto szczegółowe godziny pracy powódki na rok szkolny 2014/2015 i zarządził upublicznienie godzin pracy powódki na tablicy ogłoszeń. Ustalając godziny pracy powódki Dyrektor nie uznał za celowe podzielenie tych godzin na poszczególne jednostki organizacyjne pozwanego (dowód: pismo Dyrektora pozwanego k. 41, zeznania w char. strony dyr. pozwanego W. K. k. 63, 94-96).

Na początku roku szkolnego 2014/2015 powódka została poinformowana przez nauczycielkę pierwszej klasy szkoły filialnej w B. E. P. (2) o potrzebie sprawowania opieki pedagogicznej nad dziećmi z tej klasy z uwagi na fakt, że około 70 procent uczniów klasy posiadało opinię z poradni psychologiczno-pedagogicznej. E. P. przekazała powódce komplet opinii. W ciągu kolejnych miesięcy roku szkolnego powódka nie podjęła żadnych działań pedagogicznych wobec uczniów tej klasy, ani żadnych innych uczniów szkoły filialnej w B.. W pewnym momencie E. P. zapytała powódkę dlaczego w szkole w B. nie są wywieszane godziny pracy powódki w tej jednostce, na co powódka odpowiedziała, że w przypadku potrzeby podjęcia działań pedagogicznych wobec danego ucznia uczeń taki powinien zostać przywieziony przez E. P. do O. (dowód: zeznania świadka E. P. k. 94).

W roku szkolnym 2014/2015 o podjęcie działań pedagogicznych wobec dwojga dzieci (bliźniaczego rodzeństwa) zwróciła się do powódki nauczycielka edukacji wczesnoszkolnej A. M. (1), pracująca w oddziale przedszkolnym pozwanego w M.. Powódka przyjechała na chwilę do przedszkola w M., wypiła herbatę, powiedziała A. M., że ma obserwować te dzieci i odjechała do O.. W poprzednim roku szkolnym A. M. kilkakrotnie prosiła powódkę o podjęcie działań pedagogicznych wobec jej dzieci, ale bezskutecznie. Na tę okoliczność A. M. sporządzała notatki służbowe (dowód: zeznania świadka A. M. k. 93-94, notatki służbowe K. M. k.83-85).

W dniu 10.04.2015r. do Dyrektora pozwanego wpłynęła skarga rodziców uczniów szkoły filialnej w B., dotycząca braku opieki pedagogicznej nad dziećmi w roku szkolnym 2014/2015. W skardze rodzice podnieśli, iż w pierwszej klasie 70 procent dzieci posiada opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej, a przez niemalże cały rok szkolny dzieci nie miały styczności z pedagogiem szkolnym (dowód: skarga k. 8, zeznania w char. strony dyr. pozwanego W. K. k. 63, 94-96).

W dniu 13.04.2015r. Dyrektor pozwanego zobowiązał powódkę do ustosunkowania się do skargi na piśmie do dnia 15.04.2015r. (dowód: pismo Dyrektora k. 7, zeznania świadka B. K. k. 63-64, zeznania w char. strony dyr. pozwanego W. K. k. 63, 94-96).

W odpowiedzi na zobowiązanie Dyrektora powódka w pisemnym wyjaśnieniu podała między innymi, że – „ z dziećmi z B. w ubiegłych latach prowadziłam zajęcia w ramach dwóch projektów unijnych oraz zajęcia dodatkowe w ramach rewalidacji (...) pomoc dziecku realizowana jest na wniosek (wychowawcy, rodzica) i przy współdziałaniu z rodzicem.

Do dzisiaj nie było takiego wniosku ani wychowawcy ani rodzica” (dowód: pismo powódki k.9-10, zeznania powódki w char. strony k. 45,63-64,82,93-96).

Po zapoznaniu się z pisemnym wyjaśnieniem powódki dyrektor pozwanego wezwał powódkę do stawienia się w jego gabinecie z zamiarem wysłuchania powódki w trybie art. 109 § 1 k.p. (dowód: zeznania świadka B. K. k. 63-64, zeznania w char. strony dyr. pozwanego W. K. k. 63, 94-96).

W związku z wezwaniem powódka stawiała się w sekretariacie, ale nie weszła do gabinetu Dyrektora, tylko pozostawiła w sekretariacie pismo skierowane do Dyrektora informujące, że w dniu dzisiejszym nie stawi się na rozmowę i prosi o ustalenie nowego terminu rozmowy, podczas której obecna będzie B. P.. B. P. nie jest pracownicą pozwanego, ale jest członkiem Ponadzakładowych Struktur (...). Powódka jest członkiem Komisji M. (...) w Z., struktury branżowej wchodzącej w skład (...) (dowód: pismo powódki k. 11, zeznania świadka B. K. k. 63-64).

Dyrektor pozwanego nie uwzględnił wniosku powódki i jeszcze tego samego dnia wymierzył powódce karę porządkową nagany. W piśmie w sprawie ukarania wskazał, że przyczyną wymierzenia kary jest niewywiązywanie się przez powódkę z obowiązku prowadzenia zajęć z dziećmi ze szkoły filialnej w B., które posiadają opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej, co wynika ze skargi rodziców z dnia 10.04.2015r. (dowód: pismo w sprawie wymierzenia kary porządkowej k. 4, zeznania w char. strony dyr. pozwanego W. K. k. 63, 94-96).

W dniu 24.04.2015r. powódka wniosła sprzeciw od ukarania zarzucając w nim, że Dyrektor nie stworzył powódce warunków do wysłuchania w trybie art. 109 § 1 k. p., wzywając na rozmowę nie poinformował powódki jaki miał być cel rozmowy, pismo o ukaraniu nie wskazuje konkretnego przewinienia, ani daty w jakiej miało zostać popełnione, a wynikający z pisma zarzut niewywiązywania się z obowiązku prowadzenia zajęć z dziećmi ze szkoły filialnej w B. jest bezzasadny, gdyż opieka pedagogiczna nad dziećmi sprawowana jest na wniosek wychowawcy lub rodziców, a wobec tych dzieci takie wnioski nie były składane (dowód: sprzeciw powódki k.5,6).

W dniu 30.04.2015r. Dyrektor pozwanego wystąpił do Komisji M. (...) w Z. o zajęcie stanowiska w sprawie ukarania powódki karą porządkową nagany w trybie art. 112 § 1 k. p. (dowód: pismo k. 13).

Pismem z dnia 5.05.2015r., które wpłynęło do pozwanego w dniu 7.05.015r. Komisja M. (...) w Z. negatywnie odniosła się do faktu udzielenia powódce kary porządkowej podnosząc, że w pełni podtrzymuje sprzeciw złożony przez Panią R. Ż. (dowód: pismo (...) w Z. k.66, wyciąg z dziennika korespondencji k.67).

Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji M. (...) w Z. Dyrektor pozwanego w dniu 7.05.2015r. odrzucił sprzeciw powódki od ukarania. W piśmie odrzucającym sprzeciw jest mowa o niezajęciu stanowiska przez reprezentującą powódkę organizację związkową, albowiem pismo odrzucające sprzeciw zostało przygotowane w dniu 6.05.2015r., kiedy to stanowisko organizacji związkowej jeszcze do pozwanego nie wpłynęło. Pismo zostało przygotowane już w dniu 6.05.2015r. i opatrzone datą 7.06.2015r. z tego względu, że dzień 6.05.2015r. był ostatnim dniem pracy przed wyjazdem do sanatorium pracownicy pozwanego prowadzącej sprawy kadrowe – B. K. (2) (dowód: pismo odrzucające sprzeciw k. 12, zeznania świadka B. K. k. 63-64, zeznania w char. strony W. K. k. 63, 94-96).

W dniu 27.04.2015r. pozwany wypowiedział powódce stosunek pracy na podstawie art. 20 ust 1 pk 2 KN ze skutkiem na dzień 31.08.2015r. Od dokonanego wypowiedzenia powódka odwołała się do Sadu Pracy w N. i sprawa z tego odwołania toczy się przed tut. Sądem pod sygnaturą IV P 121/15 (okoliczność niesporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wymienionych wyżej dowodów z dokumentów oraz dowodów z zeznań świadków. Dowodom tym Sąd dał wiarę w całości, gdyż wiarygodność żadnego z dowodów z dokumentów nie był przez strony kwestionowana, a zeznania wszystkich świadków przesłuchanych w sprawie były ze sobą w pełni zgodne i wzajemnie się uzupełniały. Z uwagi na zgodność z dokumentami i z zeznaniami świadków zeznań złożonych w charakterze strony przez Dyrektora pozwanego W. K. Sąd zeznaniom tym dał wiarę w całości. Zeznaniom powódki Sąd nie dał wiary w tej części, w której były one sprzeczne z zeznaniami przesłuchanych świadków. Dowód z zeznań świadków: A. M., E. P., H. W., A. R. i D. P. Sąd na podstawie art. 232 zd. 2 k.p.c. dopuścił z urzędu uznając, że

przeprowadzenie tego dowodu jest niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy, służy ustaleniu prawdy obiektywnej i leży w interesie obu stron.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo należało oddalić, gdyż zastosowanie przez pozwanego wobec powódki w dniu 22.04.2015r. kary porządkowej nagany było uzasadnione i formalnie prawidłowe.

Chybiony okazał się po pierwsze zarzut powódki naruszenie przez pozwanego art. 109 § 1 k.p. Przewidziany w powołanym przepisie obowiązek wysłuchania pracownika przed zastosowaniem kary oznacza obowiązek podjęcia przez pracodawcę stosownych działań umożliwiających pracownikowi złożenia wyjaśnień. W konsekwencji pracodawca nie narusza tego przepisu jeżeli stworzył pracownikowi warunki do wysłuchania, ale ten ze stworzonej mu możliwości złożenia wyjaśnień zrezygnował (por. np. wyrok SN z dnia 16.06.1999r. I PKN 114/99, OSNP 2002/17/644). Z kolei wynikająca z art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 23.05.1991r. o związkach zawodowych (Dz.U.2015.1881 j.t.) zasada reprezentowania przez związek zawodowy praw i interesów swoich członków nie oznacza prawa związku zawodowego do reprezentowania pracownika przy każdej czynności podejmowanej wobec pracownika przez pracodawcę. Uprawnienia związku zawodowego w zakresie reprezentowania swoich członków wynikają bowiem z przepisów szczególnych (np. art. 42 § 1 w zw. z art. 38 k.p., art. 45 k. p. w zw. z art. 38 k.p., art. 53 § 3 k.p., art. 53 § 4 k.p. itd.). Uprawnienia związku zawodowego w postępowaniu dotyczącym odpowiedzialności porządkowej pracowników wyczerpują się w uprawnieniu wynikającym z art. 112 § 1 k. p. Odnosząc powyższe uwagi do okoliczności faktycznych niniejszej sprawy stwierdzić należy, że pozwany nie miał obowiązku prawego uwzględnienia wniosku powódki o uczestniczenie w rozmowie pomiędzy powódka, a Dyrektorem pozwanego przedstawiciela związku zawodowego, którego powódka jest członkiem (pomijając już okoliczność, iż wnioskowana przez powódkę osoba nie jest członkiem tej struktury organizacyjnej Związku, co powódka). Tym samym odmowa powódki do stawienia się na rozmowę z Dyrektorem pozwanego stanowi o stworzeniu powódce przez pozwanego możliwości złożenia wyjaśnień i rezygnacji powódki ze skorzystania z tej możliwości. Bez znaczenia w sprawie jest okoliczność, czy sekretarka Szkoły wzywając powódkę do stawienia się na rozmowę z Dyrektorem przedstawiła powódce cel wezwania, albowiem cel ten powódka poznałaby, gdyby na rozmowę się stawiła. Powinność stawienia się pracownika przed przełożonym nie jest uzależniona od uprzedniego wskazania pracownikowi celu wezwania. Skoro powódka bezpodstawnie nie stawiła się na wezwanie Dyrektora, to aktualnie nie może z tego tytułu wywodzić korzystnych dla siebie skutków prawnych.

Wymierzając powódce karę porządkową nagany pozwany nie naruszył także art. 109 § 2 k. p. Zgodnie z powołanym przepisem kara nie może być zastosowana po upływie dwóch tygodni od powzięcia wiadomości o naruszeniu obowiązku pracowniczego i po upływie 3 miesięcy od dopuszczenia się tego naruszenia. W niniejszej sprawie powódka zarzuciła pozwanemu naruszenie drugiego z terminów podnosząc, iż skoro w skardze rodziców jest mowa o „minionym roku szkolnym”, który skończył się 31.08.2014r., to w dacie wymierzenia powódce kary termin ten już upłynął. Zarzut powódki jest chybiony, gdyż analiza całej treści skargi rodziców nie budzi wątpliwości, że w skardze chodzi o rok szkolny 2014/2015. Pomijając już okoliczność, iż absurdalne byłoby odwoływanie się przez rodziców do zdarzeń z poprzedniego roku szkolnego należy zauważyć, że pismo zawiera między innymi sformułowanie – „przez niemalże cały rok dzieci w B. nie miały z nią styczności i zainteresowania pedagog chociażby przez 5 minut”, co jednoznacznie wskazuje że skarga dotyczy aktualnego roku szkolnego. O tym że skarga dotyczy roku szkolnego 2014/2015 świadczy dodatkowo fakt, iż w roku szkolnym 2013/2014 dzieci z pierwszej klasy szkoły filialnej w B. nie były jeszcze uczniami szkoły, a jedynie uczęszczały do oddziału przedszkolnego i nie miały orzeczeń z poradni psychologiczno-pedagogicznej.

Wymierzając powódce karę porządkową nagany pozwany nie naruszył także art. 110 k.p. w zakresie obligującym pracodawcę do wskazania daty dopuszczenia się przez pracownika naruszenia obowiązków pracowniczych. Przewidziana w powołanym przepisie powinność wskazania rodzaju naruszenia obowiązków i daty dopuszczenia się przez pracownika naruszenia ma służyć skonkretyzowaniu pracownikowi przyczyny ukarania. Skonkretyzowanie przewinienia w zakresie daty nie musi więc polegać w każdym przypadku na wskazaniu konkretnej daty kalendarzowej i może polegać na skonkretyzowaniu w dowolny sposób, byleby sposób ten umożliwił pracownikowi umiejscowienie zarzutu w określonym czasie. W przypadku przewinienia ciągłego, a takie pozwany zarzucił powódce, wskazanie daty

jest wręcz niemożliwe, gdyż w takim przypadku konkretyzacja przewinienia polega nie na wskazaniu jednej daty kalendarzowej, lecz na wskazaniu okresu trwania przewinienia. Z treści pisma o ukaraniu powódki pośrednio wynika czas popełnienia zarzucanego powódce przewinienia. Jest to okres od początku roku szkolnego 2014/2015 do dnia wpływu skargi rodziców, to jest okres od 1.09.2014r. do dnia 10.04.2015r.

Wymierzając powódce karę porządkową nagany pozwany nie naruszył zasad konsultacji z art. 112 § 1 k. p. Po wniesieniu przez powódkę sprzeciwu od ukarania pozwany zgodnie z dyspozycją powołanego przepisu wystąpił o stanowisko do reprezentującej powódkę organizacji związkowej i po uzyskaniu stanowiska tej organizacji sprzeciw odrzucił.

Stwierdzenie przez Sąd formalnej prawidłowości wymierzenia powódce kary porządkowej nagany obligowało Sąd do dokonania w dalszej kolejności merytorycznej oceny zasadności ukarania, a w tym zakresie pierwszorzędne znaczenie miała ocena zarzutu powódki, iż w roku szkolnym 2014/2015 sprawowanie opieki pedagogicznej nad uczniami szkoły filialnej w B. nie należało do jej obowiązków, lecz do obowiązków drugiego pedagoga szkolnego – K. W.. Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne powyższym twierdzeniom powódki przeczą. Dokonując podziału pomiędzy powódkę i drugiego pedagoga szkolnego jednostek organizacyjnych Szkoły do sprawowania opieki pedagogicznej w roku szkolnym 2014/2015 Dyrektor pozwanego miał prawo uczynić to w formie ustnej i ze zgodnych zeznań wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków wynika, że na początku roku szkolnego to uczynił. Wszyscy przesłuchani w sprawie świadkowie zeznali, że to który pedagog będzie sprawował opiekę pedagogiczną nad daną jednostką w roku szkolnym 2014/2015 Dyrektor ogłosił na sierpniowej radzie pedagogicznej, poprzedzającej rozpoczęcie roku szkolnego, podobnie jak to czynił w poprzednich latach. Dla rozstrzygnięcia sprawy bez znaczenia jest okoliczność, iż powódka w tej radzie nie uczestniczyła, skoro przydział jednostek do sprawowania opieki pedagogicznej na rok szkolny 2014/2015 był taki sam, jak w roku szkolnym 2013/2014. O tym że powódka doskonale wiedziała, że w roku szkolnym 2014/2015 do jej obowiązków należy sprawowanie opieki pedagogicznej między innymi nad uczniami szkoły filialnej w B. dodatkowo stanowi okoliczność, iż na początku roku szkolnego 2014/2015 powódka przyjęła od wychowawcy klasy pierwszej – E. P. opinie poradni psychologiczno-pedagogicznej dotyczące uczniów tej klasy oraz okoliczność, że w trakcie roku szkolnego E. P. przekazała powódce uwagę rodziców, iż w szkole w B. nie jest wywieszona informacja o godzinach pracy w tej jednostce pedagoga szkolnego, na co powódka odpowiedziała świadkowi, że dzieci wymagające opieki pedagogicznej powinny przywozić do O.. W tym miejscu można dodatkowo podnieść, iż wskazując powódce godziny pracy (...) Dyrektor pozwanego nie miał obowiązku dokonywania podziału tych godzin na poszczególne jednostki organizacyjne Szkoły, gdyż z punktu widzenia charakteru obowiązków służbowych powódki byłoby to niecelowe. To powódka powinna elastycznie, w zależności od potrzeb, organizować swój czas pracy, dzieląc ten czas pomiędzy poszczególne jednostki organizacyjne Szkoły. Tytułem uzupełnienia można dodać, że ani w pisemnym ustosunkowaniu się do skargi rodziców, ani w sprzeciwie od ukarania powódka nie powoływała się na okoliczność, iż sprawowanie opieki pedagogicznej nad dziećmi szkoły filialnej w B. nie należy do jej obowiązków, co prowadzi do wniosku, że wówczas nie miała wątpliwości w tym zakresie, a zarzut tej kwestii sformułowała wyłącznie na potrzeby niniejszego postępowania.

Jako bezzasadny Sąd ocenił także zarzut powódki, iż z mocy § 6 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30.04.2013r. w sprawie udzielania i organizacji pomocy psychologiczno –pedagogicznej (Dz.U.2013.582) pomoc psychologiczno – pedagogiczna jest udzielana z inicjatywy wymienionych w przepisie podmiotów, a inicjatywy takiej odnośnie dzieci szkoły filialnej w B. w roku szkolnym 2014/2015 nikt nie zgłosił. Po pierwsze twierdzeniom powódki przeczą zeznania świadka E. P., która zeznała, iż już na początku roku szkolnego powiadomiła powódkę, że większość dzieci z jej klasy posiada opinie psychologiczno – pedagogiczne i wymaga opieki pedagogicznej. Takie działanie świadka bez wątplenia wyczerpuje wynikający z § 6 cyt. Rozporządzenia wymóg inicjatywy uprawnionego podmiotu do udzielenia pomocy psychologiczno - pedagogicznej. Po drugie należy zauważyć, iż zgodnie z powołanym Rozporządzeniem świadczenie pomocy psychologiczno – pedagogicznej jest tylko jednym z wielu obowiązków pedagoga szkolnego. Obowiązki te są enumeratywnie wymienione w § 23 Rozporządzenia i pośród tych obowiązków wymienione są także obowiązki o charakterze diagnostycznym, profilaktycznym i inicjującym, które pedagog szkolny obowiązany jest realizować z własnej inicjatywy. Z uwagi na powyższe i całoroczną bierność powódki w realizowaniu w

roku szkolnym 2014/2015 swoich obowiązków w szkole filialnej w B. (a jak wynika z zeznań świadków także w innych jednostkach filialnych pozwanego) pozwany trafnie zakwalifikował zachowanie powódki jako naruszenie ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy i w konsekwencji zasadnie wymierzył powódce na podstawie art. 108 § 1 karę porządkową nagany.

Mając powyższe na względzie należało orzec jak w wyroku